

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 7 maja 2014 r.

DOLiS/DEC – 432/14/34707,34709

dot.

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267) oraz art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) w związku z art. 36 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r., poz. 1015), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana K.B., w przedmiocie naruszeń w procesie przetwarzania jego danych osobowych przez Prezydenta Miasta K.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana K.B., zwanego dalej Skarżącym, w przedmiocie naruszeń w procesie przetwarzania jego danych osobowych przez Prezydenta Miasta K., zwanego dalej Prezydentem.

Skarżący zakwestionował prowadzone wobec niego przez Prezydenta postępowanie egzekucyjne. W treści skargi Skarżący podniósł, iż cyt.: „Urząd Miasta K. i Prezydent Miasta K. prowadzą bez mojej [Skarżącego] zgody bazę danych osobowych w której zarejestrowane są i powiązane ze sobą dane łączące moją [Skarżącego] osobę miejsce zamieszkania z danymi dotyczącymi rachunku z konta jakie posiadam [Skarżący] i posiada moja [Skarżącego] firma w banki [...]. Dane te zostały wyłudzone przy okazji realizacji opłat administracyjnych jakie realizowałem [Skarżący] z tych kont na rzecz UMK. Obecnie zaś UMK wykorzystuje je w moim [Skarżącego] rozumieniu bezprawnie w postępowaniu egzekucyjnym. Narażając mnie [Skarżącego] na nieuzasadnione koszty. Domaga się osunięcia danych dotyczących moich [Skarżącego] rachunków z bazy UMK i ukarania winnych tego stanu rzeczy”.

W toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. Postępowanie egzekucyjne przeciwko Skarżącemu zostało wszczęte wskutek przekazania Prezydentowi przez Zarząd Infrastruktury Komunalnej i Transportu (miejska jednostka organizacyjna

- pełniącą funkcję zarządu dróg na terenie Miasta K.) tytułów wykonawczych z dnia [...] kwietnia 2012 r. od nr [...] do nr [...] oraz z dnia [...] sierpnia 2012 r. nr [...] wystawionych na Skarżącego celem wszczęcia postępowania egzekucyjnego w związku z nieuiszczeniem opłaty dodatkowej za parkowanie.
2. Ponadto do Biura Skarbnika Urzędu Miasta K. został wystawiony przez Wydział Podatków i Opłat Urzędu Miasta K. tytuł wykonawczy z dnia [...] sierpnia 2012 r. nr [...] w związku z zaistnieniem zaległości podatkowych.
  3. Prezydent, jako organ egzekucyjny, zwrócił się do organu rentowego oraz do Urzędu Skarbowego z wnioskiem o udzielenie informacji o posiadanym przez Skarżącego majątku. W odpowiedzi na powyższe Zakład Ubezpieczeń Społecznych udostępnił na rzecz Prezydenta numer rachunku, który Skarżący zgłosił do organu rentowego.
  4. Prezydent, w oparciu o zgromadzone informacje oraz art. 80 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r., poz. 1015), jako organ egzekucyjny zajął rachunek bankowy Skarżącego, o czym zawiadomił Skarżącego jako zobowiązanego oraz właściwą placówkę bankową, przesyłając zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego (wraz z pouczeniem) oraz odpisami tytułów wykonawczych.
  5. Jak poinformował Prezydent w postępowaniu wyjaśniającym przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych cyt.: „(...) zobowiązany [Skarżący] (...) nie kwestionował żadnych czynności podjętych w toku prowadzonych postępowań egzekucyjnych”.
  6. Zajęcia realizowane na podstawie tytułów wykonawczych od nr [...] do nr [...] zostały zrealizowane przez bank w całości. Zajęcie na podstawie tytułu nr [...] zostało zrealizowane częściowo, natomiast zajęcie na podstawie tytułu wykonawczego nr [...] okazało się nieskuteczne z uwagi na fakt, iż Skarżący zamknął rachunek bankowy.
  7. Odnosząc się do kwestii danych osobowych Skarżącego przetwarzanych przez Wydział Podatków i Opłat Urzędu Miasta K. Prezydent wskazał, iż cyt.: „(...) zostały one pozyskane w wyniku postępowania podatkowego, dotyczącego zobowiązania z tytułu podatku od nieruchomości na podstawie złożonej przez podatnika [Skarżącego] informacji o nieruchomościach osób fizycznych. (...) Wydział Podatków i Opłat UMK w związku z zaistnieniem zaległości podatkowych, wystawił tytuł egzekucyjny, wskazując m.in. na możliwość wyegzekwowania należności z tytułu zaległego podatku od nieruchomości z rachunku bankowego dłużnika. Numer rachunku bankowego Pana K.B., który został wskazany w tytule wykonawczym, został podany przez właściciela rachunku dla realizacji umowy [...] na dofinansowanie budowy przydomowej oczyszczalni ścieków (zgodnie z umową nastąpiła wypłata dotacji na konto Pana K.B.)”.
  8. Ponadto Prezydent w wyjaśnieniach złożonych przed Generalnym Inspektorem wskazał również, powołując się na treść art. 36 § 1, 1a i 1b ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, cyt.: „(...) organ egzekucyjny ma za zadanie podejmowanie wszelkich czynności w granicach i na podstawie przepisów prawnych, zmierzających do efektywnego poszukiwania majątku dłużników, w celu zaspokojenia wierzytelności”.
  9. Z oświadczenia Prezydenta wynika również, iż zarówno do Biura Skarbnika Urzędu Miasta K., jak i do Wydziału Podatków i Opłat Urzędu Miasta K. nie wpłynął żaden wniosek Skarżącego o usunięcie jego danych osobowych przetwarzanych przez Urząd, w tym danych związanych z rachunkiem bankowym.

W związku z powyższym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, co następuje.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej ustawą, określa obowiązki administratora danych, do których należy przetwarzanie danych osobowych z zachowaniem przesłanek określonych w ustawie. Zgodnie natomiast z jej art. 7 pkt 2, ilekroć w ustawie jest mowa o przetwarzaniu danych, rozumie się przez to jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Przepisem uprawniającym administratorów danych do przetwarzania danych osób fizycznych, w tym ich utrwalania, jest art. 23 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym, przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy spełniona jest jedna z przesłanek taksatywnie wskazanych w tym przepisie. Stosownie do treści powołanego przepisu, przetwarzanie danych jest dopuszczalne wtedy, gdy: osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3), jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5). Za prawnie usprawiedliwiony cel ustawodawca uważa w myśl art. 23 ust. 4 pkt 2 ustawy, w szczególności dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Katalog przesłanek wymienionych w art. 23 ww. aktu prawnego, jest zamknięty. Każda z przesłanek legalizujących proces przetwarzania danych osobowych ma charakter autonomiczny

i niezależny. Oznacza to, że przesłanki te co do zasady są równoprawne, a wobec tego spełnienie co najmniej jednej z nich stanowi o zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych.

W konsekwencji zgoda osoby, której dane dotyczą nie jest jedyną podstawą przetwarzania danych osobowych, bowiem proces przetwarzania danych będzie zgodny z ustawą również wówczas, gdy administrator danych wykaze spełnienie innej z wyżej wymienionych przesłanek.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż zgodnie z art. 36 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r., poz. 1015.) w zakresie niezbędnym do wszczęcia lub prowadzenia postępowania egzekucyjnego oraz udzielania pomocy na podstawie ustawy o wzajemnej pomocy organ egzekucyjny lub wierzyciel, o którym mowa w art. 5, może żądać od uczestników postępowania informacji i wyjaśnień, jak również zwracać się o udzielenie informacji do organów administracji publicznej oraz jednostek organizacyjnych im podległych lub podporządkowanych, a także innych podmiotów. Informacje i wyjaśnienia, o których mowa w § 1, udzielane są nieodpłatnie przez uczestników postępowania egzekucyjnego oraz organy administracji

publicznej i jednostki im podległe lub przez nie nadzorowane (§ 1a). Udostępnianie informacji przez organy i jednostki, o których mowa w § 1a, oraz dłużników o zajętej wierzytelności nie narusza obowiązku zachowania przez nich tajemnicy określonej w odrębnych przepisach (§ 2).

Należy w tym miejscu nadmienić, że organ egzekucyjny ma za zadanie podejmowanie wszelkich czynności, w granicach i na podstawie przepisów prawa, zmierzających do efektywnego poszukiwania majątku dłużników w celu zaspokojenia wierzytelności. Stanowisko to potwierdził m.in. Sąd Administracyjny w Gdańsku, który w wyroku z dnia 3 kwietnia 2008 r. (sygn. akt I SA/Gd 547/07) orzekł, iż cyt.: „Wszelkie ustawy szczególne, które wprowadzają tajemnice dotyczące niektórych informacji i danych nie mogą chronić zachowań naruszających prawo, jakim jest uchylanie się od egzekucji należności przez dłużników”.

Jednocześnie wskazać należy, że prowadzenie egzekucji z rachunków bankowych, a co się z tym wiąże przetwarzanie danych osobowych w celu dokonania zajęcia rachunku regulowane jest przepisami ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w związku z czym przesłanką uprawniającą do przetwarzania danych w ww. celu jest art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, zgodnie z którym przetwarzanie danych jest dopuszczalne wtedy, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, iż zgodnie z art. 54 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, zobowiązanemu przysługuje skarga na czynności egzekucyjne organu egzekucyjnego lub egzekutora oraz skarga na przewlekłość postępowania egzekucyjnego. Skargę na czynności egzekucyjne, o których mowa w § 3, wnosi się w terminie 14 dni od dnia dokonania zakwestionowanej czynności egzekucyjnej, o ile przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej (§ 4). Ponadto Skarżącemu, jako zobowiązanemu, przysługiwało prawo do złożenia zarzutów w sprawie prowadzenia egzekucji administracyjnej, zgodnie z art. 33 ww. ustawy. Jednak, jak wynika z akt postępowania, Skarżący nie skierował przeciwko Prezydentowi, jako organowi egzekucyjnemu, zarówno zarzutów wobec prowadzenia egzekucji administracyjnej, jak i skargi na czynności egzekucyjne organu egzekucyjnego.

Odwołując się do regulacji art. 18 ust. 1 ustawy należy zaznaczyć, iż Generalny Inspektor nakazuje z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, przywrócić stan zgodny z prawem w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych. W rozpatrywanej sprawie brak jest podstaw do wydania decyzji nakazującej przywrócić stan zgodności z prawem, albowiem przetwarzanie danych osobowych Skarżącego odbywa się zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 1 i § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie

14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro GIODO, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).